

Cuvânt pastoral la Sărbătoarea Nașterii Domnului

Summary

This is the pastoral letter issued by HE Irineu, Archbishop of Alba Iulia at the occasion of the Feast of the Nativity 2019. It uses as its starting point the biblical text from John 1:14 “And the Word became flesh and dwelt among us.” Afterward it highlights the fact that the birth of the incarnated God on earth is the fulfillment of the words of the prophets and also presents several historical (patristic) pieces of evidence on Bethlehem as the spot of Christ’s Nativity. It ends with highlighting the Nativity of Christ as joy and liberation.

Keywords:

Feast of Nativity, Birth of Christ as fulfilling of the prophesies, Bethlehem, Nativity as joy, Nativity as liberation

† IRINEU,

PRIN HARUL LUI DUMNEZEU, ARHIEPISCOP AL ALBA IULIEI

Cinstitului nostru cler, cinului monahal și binecredincioșilor creștini din Eparhia noastră, har și pace de la Dumnezeu, iar de la noi, părintească binecuvântare!

Iubiți fii duhovnicești,

Sfântul Apostol și Evanghelist Ioan redă momentul Întrupării Fiului lui Dumnezeu în lume printr-o frază scurtă, dar cu un sens teologic profund: „Și Cuvântul S-a făcut trup și S-a sălășluit între noi” (In. 1, 14). El Se naște etern din sânul Tatălui, dar Se întrupează și Se naște concret pe pământ din Preasfânta Fecioară (cf. Is. 7, 14; Mt. 1, 23), la o dată precisă și într-un loc precis.

Într-adevăr, „taina cea din veci ascunsă” (Col. 1, 26), adică evenimentul crucial din istoria universală, s-a petrecut la Betleem, în timpul împăratului roman Octavian Augustus. Astfel, s-au împlinit cuvintele profetului Miheia care, cu șapte sute de ani înainte de nașterea lui Mesia, a prezis: „Și tu, Betleeme Efrata, deși ești mic între miile lui Iuda, din tine va ieși Conducător peste Israel, iar obârșia Lui este dintru început, din zilele veșniciei” (Mih. 5, 1).

Drept-măritori creștini.

Din copilăria noastră, numele Betleem ne este tuturor foarte familiar și, în special, foarte drag nouă, pentru că el ne amintește de taina și de minunea Noptii Sfinte de Crăciun. Această localitate se află la 9 km sud de Ierusalim. Solul negru și bogat de pe coaste este presărat cu multe pietre, iar vlăstarele tinere sunt de un verde strălucitor. Văile și colinele sunt îmbrăcate cu crânguri de măslini, cu smochini și cu vii. Această fertilitate evidentă explică de ce acest oraș de la marginea Deșertului Iudeei a fost numit Betleem, care înseamnă „casa pâinii”. Aici, Rut a cules spice pe câmp și s-a bucurat de favoarea lui Booz. Aici, David a păscut oile tatălui său, înainte de a deveni rege. Aici, S-a născut Iisus, „Pâinea vieții” (In. 6, 48). De fapt, „El Se îmbracă în trup, pentru a deveni hrană duhovnicească”, precum spune Sfântul Macarie Egipteanul.

La mijlocul secolului al II-lea, Sfântul Iustin Martirul și Filozoful, născut în Palestina, a dovedit că Hristos, Mântuitorul lumii, S-a născut într-o peșteră de lângă Betleem. Împăratul roman Adrian a încercat să ștergă întreaga amintire a tradiției creștine asociată cu locul Nașterii lui Mesia, plantând aici o dumbravă în cinstea zeului Adonis. Însă încercarea sa a avut tocmai un efect opus, dumbrava aceasta servind la identificarea locului exact în care Cel Preaînalt a stat culcat ca un copil plâpând. Scriitorul bisericesc Origen, care a trăit în Palestina, la mijlocul secolului al III-lea, a scris că grota Nașterii lui Iisus era cunoscută tuturor. În anul 326, Sfântul Împărat Constantin cel Mare a început să înalțe, peste acest loc sfânt, o biserică măreață care dăinuiește până în ziua de astăzi.

Sub Altarul acestui străvechi locaș bisericesc, se află *Peștera Sfântă*, la care se coboară pe scări laterale. Într-o nișă din partea estică a acesteia, găsim locul tradițional unde S-a născut Iisus ca Mântuitor al lumii. Pe pavajul de marmură albă, sub Sfânta Masă, strălucește o stea de argint, cu 14 colțuri, purtând inscripția: „Aici S-a născut Iisus Hristos din Fecioara Maria”. Cincisprezece candelare ard ziua și noaptea în jurul stelei, în cinstea Celui Ce este „Steaua strălucitoare a dimineții” (Apoc. 22, 16). Popsind aici, pelerinii creștini Îl adoră pe Domnul, prin imne bisericești și prin frumoase colinde. Este un privilegiu să-L lauzi pe Fiul lui Dumnezeu chiar în locul acesta în care a stat ca Prunc smerit și golit de toată strălucirea divină. El „S-a dăruit pe Sine Însuși nouă, ca noi să ne îmbogățim din sărăcia Lui”, cum zice Sfântul Chiril al Alexandriei.

La primul Crăciun din Betleem, S-a născut *Iubirea* pe pământ. Este vorba de o iubire dăruitoare a lui Dumnezeu pentru copiii Săi, o iubire care continuă să îmbrățișeze lumea, în ciuda totalei ei răutăți și răzvrățiri împotriva Sa. Din iubire imensă pentru lumea căzută, „Cuvântul lui Dumnezeu S-a arătat El Însuși cu trup de om, nedeosebindu-Se de noi cu nimic în ce privește ființa acestui trup”, ne mărturisește istoricul Eusebiu de Cezareea. Iisus S-a născut ca un copil mititel și firav pe o mână de paie, din dorința de a veni foarte aproape de noi și de a fi Fratele nostru

mai mare. Cel Preaînalt vrea ca noi, cei maturi, să renunțăm la mândria noastră intelectuală, la prejudecata noastră și la părerea noastră, încât goliți de sinea egoistă, să rămânem de bunăvoie modești și simpli.

Raportându-ne cuviincios la Cel născut în peșteră, noi, creștinii, urmăm pilda de afecțiune tandră a Preasfintei Fecioare Maria și pilda de fidelitate smerită a Dreptului Dulgher Iosif. Ascultând cântarea îngerească: „Slavă întru cei de sus lui Dumnezeu!”, noi primim îndemn să-I mulțumim Tatălui ceresc „în psalmi, în laude și în cântări duhovnicești” (cf. Col. 3, 16). Privind la păstorii care vin să-L vadă pe Păstorul Cel Bun și, apoi, vestesc minunea, noi primim îndemn de a răspândi vestea mântuirii, „Evanghelia lui Dumnezeu” (I Tes. 2, 8). Gândindu-ne la *Darul Cerului* făcut pământului, simțim chemarea de a ne preda integral Celui Ce ne-a zidit și ne-a mântuit.

Iubiți credincioși,

Au trecut două mii de ani de când Fiul lui Dumnezeu, smerindu-Se pe Sine, S-a lăsat culcat în ieslea Betleemului pentru a fi în maximă apropiere de noi și a nu ne strivi cu majestatea Sa. Din nefericire, astăzi, noaptea negării lui Dumnezeu a coborât asupra lumii, iar gerul răzvrătirii împotriva Legii divine face din omenire un imens deșert. Violența și focul urii aduc moarte asupra creației, iar războaiele, rebeliunile și distrugerile umplu de lacrimi și de sânge căile multora. Toate acestea se întâmplă pentru că oamenii se agață de supraestimare, prestigiu, mândrie și popularitate, prin care Satana lucrează cu succes în „fiii neascultării” (Gal. 5, 6). Acest dușman feroce ne împiedică să-I facem loc Domnului în suflete, pentru ca, astfel, să ne ofere toate darurile aduse de El pe pământ, în acea noapte stelară, când „îngerii cântau, păstorii fluierau și cu toți se bucurau”.

Prin coborârea Sa mântuitoare, Hristos a legat pământul cu cerul și pe omul mărginit cu Dumnezeu nemărginit. Dacă dorim să ne fie bine pe plan personal și social, atunci să ne apropiem de Iisus cu natura noastră arogantă și cu toată mândria noastră păcătoasă și să le punem pe acestea în ieslea Sa. În acel moment, Pruncul Sfânt ne va elibera de orice îngâmfare și pervertire și ne va face asemenea cu El, Care a zis că Împărăția lui Dumnezeu aparține pruncilor (cf. Lc. 18, 16). Să ne împodobim, deci, cu atributele sau calitățile acestora, precum: smerenia, curăția, blândețea, sinceritatea, voioșia și încrederea. Astfel, vom redobândi splendoarea inocenței de copil, iar Mântuitorul va lua chip în noi, născându-Se în Betleemul inimii. Aceasta este bucuria senină a mântuirii, pe care doresc să o aveți, cu toții, de Crăciun, de Anul Nou și întotdeauna.

Al vostru către Hristos-Domnul rugător,

† **IRINEU,**

Arhiepiscop al Alba Iuliei